

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่าน (retelling) และฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องจากเรื่องที่อ่าน (rewriting) โดยมีกลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าคะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด มัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต ของคะแนนจากการสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนกลุ่มที่ 1 ที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง (retelling) จากเรื่องที่อ่าน และนักเรียนกลุ่มที่ 2 ที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง (rewriting) จากเรื่องที่อ่าน

	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	มัชฌิม เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	อัตราส่วน วิกฤต
กลุ่มที่ 1	20	18	7	10.9	4.801	
กลุ่มที่ 2	20	16	4	9.866	2.738	1.024

*p < .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่ 1 คือนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ฝึกการอ่านด้วยการเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่าน (retelling) มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มมากกว่ากลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องจากเรื่องที่อ่าน (rewriting) โดยกลุ่มที่ 1 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มเท่ากับ 10.9 และกลุ่มที่ 2 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มเท่ากับ 9.866 นอกจากนี้ คะแนนของกลุ่มที่ 1 มีการกระจายมากกว่าคะแนนของกลุ่มที่ 2 โดยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ 1 เป็น 4.801 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ 2 เป็น 2.738 และจากการเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่า t เท่ากับ 1.024 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า t ที่ได้ต่ำกว่าค่า t ที่ได้จากรายซึ่งมีค่า 2.021 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้